

סיפורי

מעשיות

פרשת
תולדות
ב' כסלו שנת תשפ"ב
לפ"ק
שנה 3, גליון 6
(58)

לשלחן השבת

"יזכיר אלהים ימי" היכל הקודש ברסלב חיפה"

הסמ"ך מ"ם, היצר הרע, שרוצה להרוג את האדם, לעקור אותו מהשם יתברך.

אף שהוא לא היה צריך אותה, כי היה סריס, אך חשק לתפסה כדי למכרה לאיזה מלך ויקח בעדה הון רב, והתחיל להשתדל בזה.

האדם לא קולט

היצר הרע לא מפיל אדם ברגע אחד, אלא בתחילה הוא משחק על האדם בכל סוגי הדרכים עד שהאדם לא תופס שהיצר הרע רוצה משהו פה, ואז תופס את האדם והורג אותו, השם ישמר לנו.

והרוצח הוא מפקר, והפקיר עצמו: אם יפעל יפעל, ואם לאו-לאו; ומה יפסיד? כי הוא מפקר בדרך הרוצח. והלך הרוצח וקנה סחורות רבות מאד מאד רבוי מפלג מאד. גם עשה צפרים של זהב, והיו נעשים באמנות, שנדמה, שהם חיים ממש (נאטירליזם). גם עשה שבילים של זהב, והיו הצפרים עומדים על השבילים, וזה היה בעצמו נדמה להרוג, ובינתיים הפחור, שכאן אי אפשר לעשות שהיות בלל, ונתישב לשוב ולחזור למקומו, אל המדבר שהיה בו, ושם יבלה ימי חייו. והיה הולך וסובב להגיע למדבר הנ"ל, והגיע לשם, אל המדבר הנ"ל. בתוך כל הנ"ל עברו בין כך ובין כך כמה שנים, ונסכם אצל הפחור הנ"ל שישב שם במדבר, ויבלה שם ימי חייו כפי מה שערף בדעתו חיות האדם בעולם הזה נחקר בדעתו, ששוב לבלות פאן מספר ימיו, וישב שם ואכל וכו' כנ"ל.

שבת קודש פרשת שופטים, שנת תשפ"א לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א. בבוקר לאחר התפילה בקידושא רבא' ראש הישיבה שליט"א המשיך את השיעור בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה י, מבערגיר ועני.

רבינו הקדוש מספר:

ועל הים היה רוצח. והרוצח שמע, שנמצא יפת תאר כזו בעולם, וחשב לתפסה.

היצר הרע רוצה להרוג את האדם

העולם הזה הוא כמו ים ועל הים נמצא הרוצח, זהו

סיפור לשבת

סיפורי אשר בנחל

ויקח יצחק לה' לנכה אשתו כי עקרה הוא
(בראשית כה, כא).

בזכות מי זכתה האישה בישועה?

מספרים על הצדיק הקדוש רבי ישראל מוויזניץ זי"ע, בעל מחבר ספר 'אהבת ישראל', שפעם באה אליו אישה, ולה צרה גדולה מאוד. ובכתה מאוד על המשבר שפקד את ביתם, וביקשה: "רבי, אני זקוקה לישועה". ואמר לה הצדיק: "הניחי על שולחני מאה זהובים, ותהיה לך ישועה".

ענתה ואמרה: "רבי, אין לי כל כך הרבה כסף (כי הייתה ענייה מרודה). עם כל זאת אלוה מאחרים, ואשיג חמישים זהובים",

ובינתיים הניחה עשרה זהובים.

והצדיק בשלו: "לאו, הביאי מאה זהובים". ואמרה: "טוב, אשיג שבעים זהובים" וכו', והרבי בשלו. אזי נטלה האישה את הכסף שהניחה קודם לכן, ואמרה: "רבי, אלך הישר אל הבורא יתברך שמו, ואבקש ממנו ישועה", ויצאה לדרכה.

אזי ענה ואמר הרבי לגבאי: "הנה יש כבר לאישה זו ישועה", כי כל זמן ששמה ביטחונה בי, חששתי מאוד שלא תהיה לה ישועה, אך בו ברגע שהחליטה שישועתה תלויה רק בידי הקדוש ברוך הוא, כבר הייתה לה ישועה.

(אשר בנחל חלק נ"ב, מכתב י' תלה)

לנכה אשתו (שם). פירש רש"י: זה עומד בנזירות זו ומתפללת: זה עומד בנזירות זו ומתפללת:

השנה בכינו כל כך הרבה להקדוש ברוך הוא

הצדיק הקדוש בעל ה"ישמח משה" זי"ע זכה למדרגה כזו, שכל מה שהוצרך לעשות ביקש את הקדוש ברוך הוא, ושמע כרוזים מן השמים מה ואיך לעשות, אשר זו זכות גדולה מאוד, אדם נמצא בין הבריות, איש אינו שומע ורואה, והוא שומע את הקול מדבר אליו, וזהו שכתוב בפרשת ויקרא' - בא' זעירא, קול לו, קול אליו, הוא שומע ואין אחרים שומעים, בעל ה"ישמח משה" זכה לזה.

הוא התחתן ולמד תורה בהתמדה גדולה מאוד בבית הכנסת, והיות שבעזרת הגברים התפללו מנין אחר מנין, ולא היה חדר ספרים כמקובל היום בבתי כנסיות, על כן למד בזרת נשים, ושם אף אחד לא הפריע לו. יום אחד נפתחה דלת בית הכנסת, ונכנסו המון נשים

שֶׁהַצִּפְרִים עֹמְדִים עַל שִׁבְלִים, וְאֵין הַשִּׁבְלִים נִשְׁפָּרִים, כִּי הִיוּ צִפְרִים גְּדוּלִים (עַל כֵּן הָיָה חֲדוּשׁ). גַּם עָשָׂה בְּתַחבּוּלוֹת שְׁנַדְמָה, שָׁחַם מִנְגְּנִים, וְאַחַת הָיְתָה מִכָּה וּמִקְשָׁשְׁת בְּלִשׁוֹנָה, (שְׁקוֹרִין גִּיקְנָאָט), וְאַחַת הָיְתָה מִצְלָצֶלֶת בְּפִיה, (שְׁקוֹרִין גִּישׁוּיִשְׁטִישׁוּט), וְאַחַת הָיְתָה מִזְמֶרֶת וְהַכֹּל הָיָה בְּתַחבּוּלוֹת, שֶׁהָיוּ בְּנֵי-אָדָם עֹמְדִים שָׁם בְּתוֹךְ חֲדָר, שֶׁהָיָה עַל הַסְּפִינָה מֵאַחֲרֵי הַצִּפְרִים, וְעָשׂוּ כָּל הַנְּ"ל אוֹתָן הַבְּנֵי-אָדָם, וְנִדְמָה, שֶׁהַצִּפְרִים בְּעֶצְמָן מִנְגְּנִים, כִּי הִיוּ עֲשׂוּיִים עִם דְּרָאטִין בְּאִמְנוֹת, עַד שְׁנַדְמָה, שָׁחַם בְּעֶצְמָן עוֹשִׂין כָּל הַנְּ"ל.

זה מושך ונוצץ

אני לא יודע מה הבינו בדורות עברו במילים האלו, אבל היום רואים שזהו רוח הקודש של רבינו, הוא ידע מה יהיה בימים שלנו, כל הדברים הללו מרמזים על הטכנולוגיה של היום, סרטים וקליפים וכדומה, שזה נראה כמו אמיתי, דברים זזים, זה מבריק ומושך מאוד, אבל זה דברים מזויפים, דמיונות שווא, זה הדרך שהיצר הרע תופס אנשים ברשתו, השם ישמרינו.

וְנִסְעַ הַרוּצָח עִם כָּל הַנְּ"ל לְמִדְיָנָה, שֶׁהָיְתָה שָׁם בֵּית הַקִּיֶּסֶר הַנְּ"ל. וְכֹא אֶל הָעִיר, שֶׁהָיְתָה שָׁם, וְעָמַד עִם סְפִינָתוֹ בַּיָּם, וְשָׁלַל הָאֲנָקִירִשׁ וְעַבְכָּה (שְׁקוֹרִין גִּיאֲנָקִירִט), וְדָמָה עֲצָמוֹ לְסוֹחֵר גְּדוֹל.

שוכחים מהתכלית האמתית

זהו עוד דרך כיצד היצר הרע מוליך שולל את האדם, הוא מבלבל את האדם עם 'סחורה'; שיהיה עסוק עם העסק שלו, כדי שישכח לגמרי מהשם יתברך, שישכח מהתכלית האמתית שבשבילה הוא חי בעולם.

וְהָיוּ נִכְנָסִים וְבָאִים שָׁם לְקִנּוּת אֲצִלוֹ סְחוֹרוֹת רְבוֹת יְקָרוֹת.

וְעָמַד שָׁם אִיזָה זְמַן רְבַע שָׁנָה וְיֹתֵר וְהָיוּ נוֹשְׂאִים מִמֶּנּוּ סְחוֹרוֹת יְפוֹת שֶׁקָּנוּ אֲצִלוֹ. וְהִשְׁקָה גַּם בֵּית הַקִּיֶּסֶר לְקִנּוּת סְחוֹרָה מִמֶּנּוּ, וְשָׁלַח אֵלָיו, שִׂישָׂא סְחוֹרָה אֲצִלָּה, וְשָׁלַח לָהּ, שְׂאִינוֹ צִרְיָה לָזֶה לְשֵׂאת סְחוֹרָה לְבֵית הַקִּנּוּת אֶף-עַל-פִּי שֶׁהָיָה בֵּית הַקִּיֶּסֶר, וְכִי שֶׁצִּרְיָה סְחוֹרָה, יָבֹא אֲצִלוֹ, וְלִפְחוֹר אֵין מִי שִׁיבְרִית אוֹתוֹ עַל זֶה.

וַיֵּשְׁבָה עֲצֻמָּה בֵּית הַקִּיֶּסֶר, שֶׁתִּלְךָ אֲצִלוֹ. וְדַרְבָּה הָיָה, בְּשֶׁהִלְכָה בְּשׁוּק, הָיְתָה תוֹלָה מִכָּסֶּה עַל פְּנֵיהָ כִּדִּי שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּלוּ בָּהּ, כִּי יוֹכְלוּ בְּנֵי אָדָם לִפְלֹ וְכוּ' מִחֲמַת יָפִיה, בְּנְ"ל, עַל כֵּן הָיְתָה מִכָּסֶּה פְּנֵיהָ, בְּנְ"ל. וְהִלְכָה בֵּית הַקִּיֶּסֶר וְכִסְתָּה אֶת פְּנֵיהָ וְלִקְחָה גַּם רְעוּתֶיהָ עִמָּה וְחִיל, (שְׁקוֹרִין וּוּאָד), הִלְךָ אַחֲרֶיהָ. וְכֹאֲתָה אֶל הַסּוֹחֵר הַנְּ"ל (הֵינּוּ הַרוּצָח, שְׁנַדְמָה לְסוֹחֵר) וְקִנְתָּה שָׁם סְחוֹרוֹת אֲצִלוֹ, וְהִלְכָה לָהּ. וְאָמַר לָהּ הַסּוֹחֵר. אִם תִּבְּוֹא עוֹד הַפַּעַם, אֲרֹאֶה לָךְ עוֹד דְּבָרִים יָפִים מְזֵה, שָׁחַם נִפְלְאִים מְאֹד; וְשָׁבָה לְבֵיתָה. שׁוּב פַּעַם אַחֲרַת בְּאִתָּה וְקִנְתָּה וְהִלְכָה לָהּ. וְעָמַד שָׁם (הַרוּצָח הַזֶּה) אִיזָה זְמַן; בְּתוֹךְ כֶּף נִעֲשִׂית (הַכֶּתֶף קִיֶּסֶר הַנְּ"ל) רִגְלָהּ אֲצִלוֹ, וְנִכְנָסָת וַיּוֹצֵאתָ.

פַּעַם אַחַת בְּאִתָּה אֲצִלוֹ, וְהִלְךָ וּפְתַח לָהּ הַחֲדָר, שֶׁהָיוּ עֹמְדִים שָׁם הַצִּפְרִים שֶׁל זָהָב וְכוּ', וְרֹאֲתָה, שֶׁהָיָה חֲדוּשׁ נִפְלָא. וְרָצוּ גַּם הָאַחֲרִים, הֵינּוּ חֲחִיל לְכַנֵּס, וְאָמַר: לֹא לֹאוּ! זֶה אֵינִי מְרֹאֶה לְשׁוֹם אָדָם, רַק אֵלֶיךָ שָׂאתָ בֵּית הַקִּיֶּסֶר, אֲבָל לְאַחֲרִים אֵינִי רוּצָח כָּלָל. וְנִכְנָסָה הִיא בְּעֶצְמָה.

איסור יחוד

פה התחילה ההצלחה של היצר הרע כי היא עברה על 'איסור יחוד', שזה חמור מאוד, היא הסכימה לו ועברה על 'איסור יחוד' וכך הוא יכל לנצחה.

וְהִלְךָ גַּם הוּא אֶל הַחֲדָר וְנִעַל הַדְּלָת, וְעָשָׂה כַּפְּשׁוּטוֹ, שֶׁלֶקַח שֶׁק וְהִנִּיחָהּ בְּעַל-כַּרְחָה בְּתוֹךְ הַשֶּׁק, וּכְפִשְׁט מִמֶּנָּה מְלִבּוּשִׁיָּה וְחִלְבִּישָׁם אֶת מֵאֲטָרָאם אַחַד וְכִסָּה פְּנָיו וְדִחְפוּ לְחוּץ וְאָמַר

להם בת יחידה, והנה הפכה לאילמת.

וחיפשו אחר צדיק שיוכלו לילך אליו, ונסעו לרבי אהרן מטשערנובל, וסיפרו לו את כל הסיפור שעבר עליהם מאז שלא היו להם ילדים וכו' וכו', והחל לצעוק עליהם: "תצאו מכאן לכו מכאן", ואמרו: "רבי, אנו צריכים ישועה". וצעק: "לכו לרבי שלכם" וכו', וענו: "הרבי שלנו נפטר". ואמר להם: "הלא שלמה המלך אומר (קהלת ד, ב): 'וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת הַמַּיִתִים שֶׁכָּבַד מֵתוֹ מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הִמָּה חַיִּים עֲדָנָה, רוצו מהר אל ציונו'".

ונסעו לציון עם ביתם, ובכו שם: "רבי, הנה הברכה שברכתם אותנו, אבל הבת איבדה את קולה", וצעקו ובכו במאוד מאוד. ותוך כדי בכייתם החלה לפתע הבת לצעוק: "אבא, אבא, תן לי מים לשתות, אני צמאה", וההורים הסתובבו בהלם, הייתכן? הבת מדברת! והחלו לרקוד בציון מרוב שמחה.

כי ראה מה תפילת נשים פועלת.

(אשר בנחל חלק מ"ט, מכתב ט' קפא)

וְתִלְךָ לְדָרֵשׁ אֶת ה' (שם, פסוק ב). פירש רש"י: לבית מִדְּרָשׁוֹ שֶׁל שָׁם.

לכו לרבי שלכם

מספרים על הצדיק הקדוש מווילעדניק, שנכנס אליו זוג וביכו שלא זכו לזרע של קיימא, והסתכל עליהם ואמר: "נו, בת תחילה סימן יפה לבנים, לכו לחיים ולשלום". ולא הבינו מה שאמר ויצאו מחדרו.

והנה נולדה להם בת, ובין כך הצדיק מווילעדניק נסתלק.

כשהייתה הבת כבת שש, הלכה באיזה מרתף לבדה ונבהלה, ומרוב פחד איבדה את הלשון, ההורים היו אובדי עצות, מה יעשו, יש

לפנים, ופתחו את ארון הקודש, והחלו לבכות לפניו יתברך על איזה חולה מסוכן. ובכו כל כך הרבה ושפכו דמעות כמים, עד שהפריעו לו בלימודו, הם לא ידעו שיש מישהו הלומד בעזרת הנשים. וחשב בליבו: הלוואי שיפסיקו כבר לבכות, הלא זה מפריע לי בתלמודי. ושמע קול מן השמים: "אל תאמר כך, הנשים הללו גורמות נחת רוח למעלה", אזי החל להבין מעלת תפילת הנשים איזה רושם זה עושה.

ה"צמח צדק" נכדו של ה"בעל התניא" זי"ע, במוצאי יום כיפור תקף כשיצא מבית הכנסת, שמע המולת נשים המדברות ביניהן: "השנה תהיה לנו שנה טובה, כי השנה בכינו כל כך הרבה להקדוש ברוך הוא, ובוודאי נזכה לשנה טובה". ומאז כל ערב יום הכיפורים קום התחלת התפילה, הוא הכריז לעזרת נשים: "השנה אני רוצה שתתפללו יותר ויותר בכוונה מהשנה הקודמת", וכל שנה היה חוזר על כך.

לו: לך! והמאטראס הזה הוא אינו יודע כלל מה נעשה עמו, ותכף שיצא לחוץ ופניו מכסה, והחיל לא ידעו, והתחילו לילך עמו מיד, במדמה להם שזאת היא הבת הקיסר. והוא (הינו המאטראס) הולך עם החיל שהוליכוהו, ולא ידע היכן הוא כלל, עד שבא לשם, לחדר שהיתה הבת קיסר יושבת שם, וגלו פניו וראו שהוא מאטראס. ונעשה רעש גדול (ואת המאטראס טפחו על פניו היטב היטב ודחפוהו, כי הוא אינו חיב, כי לא ידע כלל).

והרוצח לקח את הבת הקיסר וידע, שבודאי ירדפו אחריו. והלך מן הספינה וטמן עצמו עמה בכור שהיה בו מי גשמים, עד שיעבר הרעש, ואת המאטראסין של הספינה צנח, שתכף ומיד יחתיכו האנקורס ויכרחו מיד, כי בודאי ירדפו אחריהם, ובודאי לא יהיו רוכים אל הספינה מחמת הבת קיסר, שהם סבורים, שהיא שם בספינה, רק שיירדפו אתכם, ועל כן תכרחו מיד. ואם ישנו אתכם - ישנו, מה בזה? בדרך הרוצחים, שאינם משגיחין על עצמן כלל. וכן היה, שנעשה רעש, וירדפו תכף אחריהם, אך לא מצאוהו שם.

והרוצח החביא עצמו עמה בכור של מי גשמים, והיו מנחים שם. והיה מפחד אותה, שלא תצעק, שלא ישמעו בני-אדם, והיה אומר לה: אני מסרתני נפשי בשבילך כדי לתפסך, ואם אפסיד אותך, אין חיי נחשבים אצלי כלום מאחר שכבר את בידי, אם אחזר ואפסיד אותך ותמנעי ממני, אין חיי נחשבים אצלי מאומה כלל, על כן תכף שתתני צעקה, אחנק אותך מיד, ויעבר עלי מה, כי איני שונה בעיני כלום. ותירא לנפשך מפניו (הינו הבת קיסר היתה יראה לצעק מפני אימת הרוצח).

אל תצעקי! אם תצעקי אחנוק אותך!

זה כל העניין של היצר הרע, הוא מבלבל את האדם בתאוותיו, הוא מסיתו להסתכל בסרטים וקליפים וכדומה, או שהוא מבלבל לו את הראש עם העסקים וכו' וכו', ואחר כך הוא אומר לאדם: "אל תצעק! אם תצעק אני אחנוק אותך!"; רואים מפה דבר נורא, רבינו נתן לנו הכי הרבה עצות, לדוגמה, את 'סדר דרך הלימוד' (עין שיחות הר"ן סימן ע"ו) ועוד, ומשום דבר הוא לא מפחד כל כך כמו כשאדם עושה 'התבודדות', שהאדם מתחיל לצעוק אל השם יתברך - מזה הוא מפחד מאוד, על זה הוא שם את כל הכח שלו, על זה הוא מוסר את נפשו, הוא מזהיר את האדם שאם אתה נתן צעקה אחת אני אחנוק אותך.

למי תספר על הניסיונות שלך ?

מדוע הוא נתפס כל כך חזק על ענין ההתבודדות? כי הוא יודע שעל ידי ההתבודדות האדם ישוב בתשובה אל השם יתברך! כמה שאדם רק יפול רחמנא לצלן, ומה שבן אדם רק יעשה, אם הוא יילך לפינה וישיח את ליבו אל השם יתברך, ויספר להשם יתברך מה שעשה ויבקש סליחה על כך - השם יתברך יקרבו אליו בחזרה, והוא שוב יחזור להיות קרוב אל השם יתברך, ולכן צריך להתחזק במיוחד בענין ההתבודדות.

אדם שרואה שהיצר הרע התגבר עליו, ומכשיל אותו בעבירות מגונות, הוא לא מצליח לשמור על העיניים, והוא

נופל בפגם הברית רחמנא ליצלן, שיצעק להשם יתברך: "ריבוננו של עולם תוציא אותי מהצרה שלי, אני שקוע בטומאה, היצר הרע מפיל אותנו לעבירות, תעזור לי שאוכל להתחזק להישמר בקדושה".

ישנם דברים שאי אפשר לספר לאחרים, למי תספר על הניסיונות שלך ? את זה אי אפשר לספר לאחרים, יש רק עצה אחת, ישנו מקום אחד שאתה יכול ללכת, יש רק אחד שאתה יכול לפנות אליו, אל השם יתברך; לך לפינה ותספר להשם יתברך כל מה שעובר עליך עם היצר הרע שלך - וכך תצא מכל הדברים הרעים.

כל אחד עושה עבירות...

אבל היצר הרע יבלבל את הבן אדם עם תירוציו, 'מה כל כך גורא ? ככה הולך העולם, כל אחד חוטא, כל אחד נופל, כל אחד עושה עבירות וכו'', חס ושלום להיכנע לו, לא! לא! בן אדם צריך להיות חזק ובטוח בעצמו ולומר: אני לא אשאר עם הטומאה, אלא אני אצעק אל השם יתברך: "השם יתברך תעזור לי שאוכל לשמור על עיני ועל מעשי", וזה יביא את הבן אדם שיוכל לעזוב את היצר הרע, ולצאת מהצרה שלו.

היצר הרע אורב

רבינו נתן לנו עצה להישמר, אם חיים עם האשה בשלום; כמו שרבי נתן כותב (שיחות הר"ן סימן רסג): "ספר לי אהוד שקהיה משיח עמו וזכרונו לברכה מענין בני הנעורים, ששכיח מאד שנעשה קלקול בייניהם ובין גשותיהם, ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרווד לגמרי חס ושלום, אמר, שזה מעשה בעל דבר, שמניח את עצמו על זה מאד, לקלקל השלום של בני הנעורים, כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה, כי הוא אורב על זה מאד - לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום, שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם".

לשני יש אישה טובה יותר...

רבינו אמר, אחד שיש לו שלום בית, הוא חי עם אשתו, הוא מרגיש בנוח איתה, הוא מדבר ומבלה איתה, אז הוא בן אדם שמור. כזה בן אדם אפילו לא היה צריך סינון על הטלפון שלו, הוא מסודר כי יש לו אישה, הוא לא הולך לחפש זבל, הרי יש לו אישה! אלא היצר הרע מכניס לבן אדם דמיונות כאילו לשני יש אישה יותר טובה, ההוא יש לו חיים יותר טובים וכו', עד שבן אדם מאבד את חשקו לחזור הביתה אל אשתו וזה מביא את כל הצרות על הבן אדם.

תמתיני לבעלך

אני מספר תמיד את הסיפור ממדרש רבה פרשת נשא (פרשה ט, סימן ג), כי מאוד הרבה אברכים אומרים לי

מחשבות טהורות

במקומות אחרים לא מדברים מזה, לא מתאים לדבר על שלום בית, אבל אצל רבינו זה היה היסוד, כי כשיש שלום בית, יש מחשבות טהורות.

הלוואי שיהיה לי כזה בית...

פה בקריה זה הרי ממש כך, אם מסתכלים אצל אחרים נשרפים מקנאה, נוסעים ורואים בית אחד, וחושבים לעצמנו: 'הלוואי שיהיה לי בית כזה, זה כל כך יפה', נוסעים הלאה ורואים בית אחר, וממשיכים לחשוב: 'אה, את הבית אני רוצה, זה נפלא ביותר', כך זה שמסתכלים על אחרים, מדמיינים תמיד כאילו: 'אם יהיה לי את שלהשני יהיה לי יותר נעים.

על זה נאמר הדיבור בעשרת הדברות (שמות כ, יד): "לֹא תַחַמֵּד בֵּית רֵעֶךָ, לֹא תַחַמֵּד אֶשֶׁת רֵעֶךָ, וְעַבְדוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׂוֹרוֹ וְחֲמָרוֹ, וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ".

הוא לא הולך לשתות קפה

היה לנו השבוע בתלמוד ירושלמי (גדרים פרק ט, הלכה א) גמרא יפה שרואים מזה איך שכל היצר הרע זה רק כדי לשכנע את האדם שדבר שאסור לו לעשות יראה בעיניו נעים ונחמד, הגמרא מספרת: "רבי ירמיה שרי נדרא, ומקיים ליה", רבי ירמיה נדר נדר, לדוגמה הוא אסר על עצמו שלא ישתה קפה, ואחר כך הוא התיר את הנדר אצל חכם, אבל הוא המשיך לקיים את נדרו, הוא המשיך לא לשתות קפה, אומרת הגמרא, שיכולים להיות שני טעמים מדוע הוא המשיך לקיים את הנדר: "אין משום דהוא חשש להוא דשרי ליה לא ידעין", או משום שחשש שהחכם שהתיר לו לא יודע טוב את ההלכות, "אין משום שאין היצר תאב אלא דבר שאסור לו", או כי כל זמן שהנדר היה בתוקף היה לו קשה לשמור על זה, וזה הציק לו, הוא רצה לשתות את זה, כי היצר הרע גורם תאוה לדבר שאסור לאדם, אבל ברגע שזה כבר נעשה מותר לו הוא כבר לא היה צריך את זה.

יש לי את הכי טוב

רואים מזה שכל העניין שנדמה שאצל השני יותר טוב וכו' זה רק נסיון מהיצר הרע, שגורם שיחשבו על הדבר האסור כאילו זה טוב יותר, ואם יהיה לי את זה אני יהיה שמח, האדם צריך להתנהג בחכמה לדעת שלי יש את הכי טוב ואין מה לקנאות באחרים, כך יש לאדם חיים מאושרים, וחיים כשרים.

השם יתברך יעזור שנציית לרבינו ויהיה לנו חיים יפים, אמן.

שהסיפור מחזק אותם (ראש הישיבה שליט"א הוסיף על זה: אל תחשוב שאני מדבר פה מאברכים חלשים... אלא אני מדבר מאברכים שמבחוץ נראים מאוד אדוקים וכו' - אבל הם אומרים לי שהסיפור הזה מחזק אותם מאוד), המדרש מספר כך, היה אדם שלצערנו סיכם עם אשת איש לעבור עבירה רחמנא לצלן, והיא הלכה לאשתו ואמרה לה: "בעלך סיכם איתי לעשות עבירה שם בחורבה ההוא, [כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (מסכת ברכות ג.)] שאד הטעמים מדוע אסור ללכת לחורבה משום ה'חדש', כי אנשים היו מסכמים לעשות עבירות בחורבות], תלכי לשם ותמתיני לבעלך".

אישה חכמה

קודם כל רואים שהיא היתה אישה חכמה, היא לא אמרה "תתגרשי מבעלך" אלא היא נתנה לה עצה כיצד להצילו מהעבירה, אם לאישה יש שכל היא יכולה להציל את בעלה שיהיה ירא שמים וטוב.

אתך זה אותו דבר!

היא הלכה לחורבה ההיא והמתינה לבעלה, בעלה גם הגיע לשם, והיה חושך, באמצע הלילה, והוא רואה אישה אז הוא נכנס איתה לחורבה וגר איתה בחשבו שזה אשת איש, לאחר מכן אמר לה: "הבאתי איתי סכין, אני לא יכול למחול לעצמי על העבירה שעשיתי, אני רוצה להתאבד, תדקרי אותי עם הסכין". והיא ענתה לו: "לא עשיתה עבירה, אני אשתך!" אז הוא שאל בפליאה: "זה הוא זה? חשבת שאם אלך עם זרות יהיה לי יותר טוב (השם ישמרינו), אני רואה שאיתך זה אותו דבר!"

מי מעיין צלולים

רואים מהסיפור שכל עצום, אתה יכול להיות עם אשתך, מדוע אתה מחפש עבירות?! אם לאדם יש מי מעיין זכים, מדוע שילך לשירותים לשאוב מים מלוכלכים וישתה את זה?! יש לך הרי מים נקיים! הוא חשב שכשיהיה לו את האישה של השני יהיה לו יותר טוב, ולבסוף הוא ראה שהוא יכול לקבל את זה גם עם אשתו.

הוא חושב אותו דבר עליך

הכל זה רק דמיון, נראה לאדם שאצל אחרים יותר טוב, הוא חושב לעצמו: 'אם יהיה לי את האישה של ההוא יהיה לי יותר טוב', 'ואם יהיה לי את השדה של ההוא אהיה שמח', וכן הלאה בכל שאר הדברים, אבל תסתכל על ההוא, להווא יש הרי את האישה והשדה וכו' - והוא לא שמח, כי הוא חושב אותו דבר עליך, שאם יהיה לו את החיים שלך יהיה לו יותר טוב...